Lietas Nr. 142249112
Lietas arhīva Nr. 1-0829-13/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 7.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Agnese Juškeviča,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai /pers. A/ un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārības policijas pārvaldes pārstāvei /valsts amatpersona/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ (personas kods /personas kods/) sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2012.gada 10.februāra lēmumu Nr.507 (administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.PB 615528).

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.PB 615528 par to, ka viņš 2011.gada 5.novembrī plkst.08.52 Rīgā, vadīja transportlīdzekli *Opel*, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Uzvaras bulvāri un krustojumā ar Raņķa dambi veica labo pagriezienu uz Raņķa dambi brīdī, kad luksoforā nedega papildsekcija, kas atļauj veikt labo pagriezienu, tādējādi neievērojot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 56.6.punkta prasības. Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $149.^5$ panta pirmo daļu, /pers. A/ piemērots naudas sods 40 latu apmērā. Nepiekrītot administratīvā pārkāpuma protokolā un lēmumā Nr.PB 615528 ietvertajam lēmumam, /pers. A/ to apstrīdēja.

[2] Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – VP RRP KPP vai Iestāde) 2012.gada 10.februāra lēmumu Nr.507 (turpmāk arī - Lēmums) atstāts negrozīts administratīvā pārkāpuma protokolā un lēmumā Nr.PB 615528 ietvertais lēmums, bet /pers. A/ apstrīdēšanas iesniegums noraidīts kā nepamatots.

Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] Lietā nepastāv strīds par to, ka 2011.gada 5.novembrī plkst.08.52 transportlīdzeklis *Opel*, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, atradies kustībā pa Uzvaras bulvāri un krustojumā ar Raņķa dambi veica labo pagriezienu uz Raņķa dambi.

Lietā ir strīds par to, vai /pers. A/, vadot transportlīdzekli *Opel*, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, veica labo pagriezienu, kad luksofora papildsekcijā atļaujošais zaļās bultas signāls bija izslēgts.

Objektīvai lietas izskatīšanai pieprasīta informācija no Rīgas domes Satiksmes departamenta par luksofora darbību 2011.gada 5.novembrī. No saņemtās informācijas izriet, ka papildsekcijā, kas atļauj veikt labo pagriezienu no Uzvaras bulvāra uz Raņķa dambi, deg 85 sekundes, tad 3 sekundes mirgo un nedeg 11 sekundes. Papildus saņemtajā atbildē norādīts, ka 2011.gada 5.novembrī luksofora darbības bojājumi nebija konstatēti.

[2.2] Attiecībā uz apstrīdēšanas iesniegumā norādīto liecinieci Iestāde norāda, ka dotajā gadījumā pieņemt paskaidrojumus no viņas nav lietderīgi, jo sākotnēji kā lieciniece nebija norādīta (/pers. A/ atteicās no paskaidrojumu sniegšanas), līdz ar to, liecinieces sniegtie paskaidrojumu būtu vērtējami kritiski, sakarā ar to, ka norādītā persona ir pazīstama ar /pers. A/ un varētu sniegt liecības par

labu /pers. A/ un iespējams, šīs liecības savstarpēji būtu saskaņotas. Praksē ir pierādījies fakts, ka pats vadītājs runājoties ar pasažieriem luksofora gaismas signālus pamana pēdējā brīdī vai nepamana vispār, bet pasažieri to nekontrolē vispār.

Apstrīdēšanas iesniegumā nav izteikts konkrēts lūgums, pieņemt paskaidrojumus no liecinieces, bet tikai norādīts pats fakts par liecinieces esamību, kā arī nav norādīti nekādi dati par liecinieci - telefona numurs, adrese vai personas kods, pēc kā būtu iespējams identificēt konkrēto personu.

[2.3] /pers. A/ atteicās parakstīt administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.PD 615528 un nesniedza paskaidrojumus, lai gan konkrētajā situācijā loģiskāk būtu, aizstāvot savu viedokli, administratīvā pārkāpuma sastādīšanas brīdī sniegt paskaidrojumus un savus iebildumus.

[2.4] Pamatojoties uz Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto daļu, nav pamata neticēt policijas darbinieku apgalvojumiem, jo viņi nav tieši ieinteresēti šīs lietas iznākumā. Nav arī pamata apšaubīt policijas darbinieku sniegto lietas apstākļu izklāstu, un nav iespējams saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu tam, kāpēc lai policijas darbinieks sastādītu administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu /pers. A/, ja viņš nepārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu prasības, kā arī sniegtu nepatiesas ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem kopumā. Minēto iemeslu dēļ konkrētajā gadījumā lestāde piešķir lielāku ticamību policijas darbinieku ziņojumos sniegtajam lietas apstākļu izklāstam.

[2.5] Iestādes ieskatā ar lietā esošajiem materiāliem ir pierādīts, ka /pers. A/ ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 56.6.punkta prasības. Lietā nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai /pers. A/ atceltu piemēroto sodu.

[3] 2012.gada 13.martā Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemta /pers. A/ sūdzība par Lēmumu. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2012.gada 16.marta lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta administratīvā pārkāpuma lieta.

Sūdzībā norādīts, ka /pers. A/ nepiekrīt Lēmumam. Sūdzībai pielikumā pievienots /pers. A/012.gada 21.februāra iesniegums, kurš adresēts lestādei un ar kuru tiek izteikti iebildumi par Lēmumu. Ievērojot to, ka ar lestādes 2013.gada 8.marta vēstuli Nr.20/10/5-N-2425 /pers. A/ tika informēts, ka 2012.gada 21.februāra iesniegums ir atstāts bez izskatīšanas, jo Lēmums ir pārsūdzams tiesā, nevis atkārtoti apstrīdams lestādē, /Pers. A/012.gada 21.februāra iesniegumā minētie apsvērumi ir vērtējami kā 2012.gada 15.martā tiesā saņemtās sūdzības sastāvdaļa.

2012.gada 21.februāra iesniegumā /pers. A/ norādījis šādus apsvērumus.

[3.1] Nav saprotams, kādēļ tiek ņemtas vērā policijas darbinieku liecības, taču netiek izvērtēti /pers. A/ norādītās liecinieces sniegtie paskaidrojumi. Lēmumā norādītais apsvērums, ka vadītājs runājoties ar pasažieriem luksofora gaismas signālus pamana pēdējā brīdī, vai nepamana vispār, bet pasažieri to nekontrolē vispār, ir attiecināms arī uz policijas darbinieku sniegtajiem paskaidrojumiem, jo viens policijas darbiniekiem pārkāpuma konstatēšanas brīdī bija policijas transportlīdzekļa vadītājs, bet otrs – pasažieris. Tādējādi policijas darbinieku liecības ir vērtējamas kritiski sakarā ar to, ka policijas darbinieki viens otru pazīst un liecības var būt saskaņotas.

[3.2] Administratīvais sods piemērots, pārkāpjot LAPK 32.pantu, jo netika noskaidrots un ņemts vērā ne /pers. A/ mantiskais stāvoklis, ne viņa apgādībā esošās personas.

[3.3] Policijas darbinieks Ž.Kļementjevs redzēja /pers. A/ blakus sēdošo /pers. D/. Pie tam /pers. D/ ar pārliecību, policijas darbiniekam dzirdot, apgalvoja, ka papildsekcijā dega zaļā gaisma. Ņemot vērā radušos situāciju, policijas darbiniekam /pers. C/ atbilstoši LAPK 243.panta noteikumiem bija jāpiedāvā /pers. D/ uzrakstīt liecību, kurai būtu nozīme lietas pareizai izlemšanai.

Administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.PB 615528 un Lēmums pieņemti neievērojot LAPK 272.panta noteikumus, jo lestāde pat nemēģināja iegūt liecinieces /pers. D/ liecību.

[3.4] Uz /pers. A/ jautājumu, vai viņš drīkst neparakstīt administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.PB 615528, policijas darbinieks /pers. C/ atbildēja, ka tādā gadījumā protokolu parakstīs viņš un /pers. A/ ir tiesības to apstrīdēt 30 dienu laikā. /pers. A/ netika piedāvāta iespēja atbilstoši LAPK 248. pantam pievienot protokolam paskaidrojumu un piezīmes par tā saturu, kā arī minēt motīvus, kuru dēļ viņš atsakās to parakstīt.

[3.5] /pers. A/ nepiekrīt Lēmumā norādītajam, ka pārkāpums fiksēts nekļūdīgi, jo operatīvais transportlīdzeklis brauca tieši aiz /pers. A/ vadītā transportlīdzekļa. /pers. A/ norāda, ka policijas darbinieki /pers. A/ vadīto transportlīdzekli apturēja aptuveni 100 līdz 150 metrus aiz luksofora, turklāt /pers. A/ priekšā brauca cits transportlīdzeklis, kurš tādā gadījumā arī ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumus. /pers. A/ nav skaidrs, kādēļ netika apturēts arī priekšā braucošais transportlīdzeklis.

[4] 2012.gada 16.aprīlī Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemts lestādes paskaidrojums par sūdzību, kurā lestāde lūdz sūdzību atzīt par nepamatotu un noraidīt. Paskaidrojums pamatots ar Lēmumā ietvertajiem apsvērumiem.

[5] /pers. A/ tiesas sēdē sūdzību uzturēja. Norādīja, ka pagrieziena manevru uzsācis luksoforā, degot atļaujošam signālam. Viņa transportlīdzeklis tika apturēts aptuveni 100 metrus aiz krustojuma.

Iestādes pārstāve sūdzību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka Lēmums ir grozāms.

[7] Saskaņā ar LAPK 289.^{13}panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērtāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējot pārsūdzēto lēmumu, tiesa atzīst, ka pārsūdzētajā lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz piemērojamajām tiesību normām, administratīvā pārkāpuma sastāva esamību sūdzības iesniedzēja darbībās un pārkāpuma izdarīšanas vietā pastāvošo ceļu satiksmes regulējumu ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesa pievienojas Lēmumā norādītajai motivācijai šajā daļā.

[8] Tiesa konstatē, ka pārkāpuma izdarīšanas faktu pierāda administratīvā pārkāpuma protokols (*lietas 23.lapa*), un policijas darbinieku /valsts amatpersona/ un /valsts amatpersona/ dienesta ziņojumi (*lietas 24. – 26.lapa*). Citu pierādījumu, kas objektīvi norādītu uz sūdzības iesniedzēja vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā lietā nav.

Tiesu judikatūrā atzīts, ka lai gan policijas darbinieku sastādītie dokumenti (arī protokoli un ziņojumi) nav paši par sevi uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr policijas darbinieku sastādītajiem dokumentiem par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir pieļāvuši nepilnības vai kļūdas dokumentu sastādīšanā, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi *(skat. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1punktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1.punktu)*.

Kā izriet no /pers. A/ tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem vienīgais pierādījums (izņemot paša sūdzības iesniedzēja paskaidrojumus), kas norāda uz to, ka sūdzības iesniedzējs nav izdarījis konkrēto administratīvo pārkāpumu, ir viņa transportlīdzekļa pasažieres /pers. D/012.gada 23.februāra iesniegums Valsts policijai. Tiesas ieskatā tikai paša sūdzības iesniedzēja un viņa paziņas paskaidrojumi nav pietiekams pamats, lai apšaubītu protokolā fiksētos lietas apstākļus un divu policijas darbinieku dienesta ziņojumos norādīto. Kā pareizi norādīts Lēmumā, policijas darbiniekiem nav vai vismaz nevajadzētu būt nekādas intereses sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolus un sodīt personas, kuras nav vainojamas pārkāpumu izdarīšanā.

[9] Tāpat atbilstoši /Pers. A/.gada 9.novembra iesniegumā Kārtības policijas pārvaldes priekšniekam norādītajam, sūdzības iesniedzēja automašīna ir apturēta „pabeidzot manevru" (*lietas 5.lapa*). Arī /pers. D/012.gada 23.februāra iesniegumā norādīts, ka transportlīdzeklis apturēts „izbraucot krustojumu" (*lietas 14.lapa*). Savukārt sūdzības iesniedzēja 2012.gada 21.februāra iesniegumā norādīts, ka policijas darbinieki viņa vadīto transportlīdzekli apturējuši tikai aptuveni 100 – 150 metrus aiz krustojuma (*lietas 15.lapa*) un to pašu sūdzības iesniedzējs apgalvoja arī tiesas sēdē. Policijas darbinieki savos dienesta ziņojumos to kurā vietā un cik ilgi pēc pārkāpuma konstatācijas sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis ir apturēts nav pieminējuši.

No iepriekšminētā secināms, ka lietas materiālos atrodamā informācija par laika posmu starp pārkāpuma konstatāciju un transportlīdzekļa apturēšanu ir pretrunīga (*transportlīdzeklis apturēts pabeidzot manevru, izbraucot krustojumu vai arī 100 – 150 metrus no krustojuma*) un tādējādi tā nav izmantojama, lai objektīvi izvērtētu sūdzības iesniedzēja un policijas transportlīdzekļa savstarpējo novietojumu pārkāpuma izdarīšanas brīdī un izdarītu secinājumus par policijas darbinieku iespējām pareizi konstatēt pārkāpumu. Proti, sūdzības iesniedzēja paskaidrojumi ir pretrunīgi un nedod pamatu apšaubīt to, ka policijas darbinieki būtu kļūdaini konstatējuši pārkāpumu.

[10] Sūdzības iesniedzējs ir saukts pie administratīvās atbildības pamatojoties uz LAPK 149.^{5} panta pirmo daļu, kas noteic, ka par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam desmit latu apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no divdesmit līdz simt latiem. Iepriekšminētā tiesību norma tās piemērotājam dod rīcības brīvību naudas soda apmēra noteikšanā, līdz ar to izlemjot par soda apmēru, iestādei nepieciešams izvērtēt LAPK 32.panta otrajā daļā minētos apstākļus – izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pārbaudot Lēmumu tiesa konstatē, ka tajā nav atspoguļoti iestādes lietderības apsvērumi attiecībā uz sūdzības iesniedzējam piemērotā soda apmēru, proti, iestāde Lēmumā nav iekļāvusi pamatojumu tam, kādēļ sūdzības iesniedzējam piemērots naudas sods tieši Ls 40 apmērā. Ievērojot minēto, atzīstams, ka ar Lēmumu noteiktais soda mērs grozāms, nosakot sūdzības iesniedzējam LAPK 149.^{5} panta pirmās daļas sankcijā paredzēto minimālo sodu – naudas sodu Ls 20 apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 4.punktu, 289.[13] panta trešo daļu un 289.[18] pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

grozīt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2012.gada 10.februāra lēmumā Nr.507 (administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.PB 615528) /pers. A/ piemēroto sodu, nosakot to divdesmit latu apmērā. Pārējā daļā sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese A.Juškeviča